<u>פרוטוקול מספר 33.20 מישיבת מועצת עיר שלא מן המניין</u>

<u>שהתקיימה ביום ג', ח' אייר התשפ"ה, 6/5/2025</u>

<u>בחדר הישיבות בבניין העירייה</u>

<u>נוכחים ה"ה</u>: צביקה ברוט, ויקטור טל, אנסטסיה סהר שבצוק, דוד פפיא, אלי יריב, לאה בם, ילנה פינסקי, רפאל ברנז, אברהם חקק, קטי פיאסצקי, יסמין ולקומיר פרייסמן, שלומי לחיאני, אילנה נגיר, אפרים מזרחי, אירנה גנין, ויקטור וולדשיק, פבל אסטחוב.

<u>חסרים ה"ה</u>: ששון אליהו, יהודה הרוש, טל אסייג, ורד דנינו, יוסי היזמי, אורי בוסקילה, שלמה פינטו חכם, שמעון כהן סבן.

<u>מוזמנים ה"ה</u>: דורית מוריה- מרכזת ישיבות המועצה, עו"ד חנה כהן- יועצת משפטית, מרדכי ברשישת – גזבר העירייה, נעמי נעים – מבקרת העירייה, ליה עובדיה אגמי – מבקרת בכירה.

<u>סדר יום:</u>

1. דיון בדוח ביקורת מפורט - רואה החשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2022 ושנת 2023.

<u>סעיף 1 - דיון בדוח ביקורת מפורט - רואה החשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2022 ושנת 2023.</u>

<u>צביקה ברוט:</u> אנחנו פותחים את הישיבה השלישית להערב, ישיבה 33.20. גם היא שלא מן המניין. דיון בדו"ח ביקורת מפורט - רואה החשבון מטעם משרד הפנים לשנים 2022 ו- 2023.

<u>שלומי לחיאני:</u> אמת. את רוצה להציג את זה או שאני אגיד את זה?

<u>נעמי נעים:</u> אז ככה, כל שנה אגף רואה החשבון עושה ביקורת מטעם משרד, משרד הפנים, דו"ח מפורט, דו"ח ביקורת מפורט. על מנת לתמצת את דו"ח הביקורת לשנת 2022, הייתה לו רק הערה אחת לגבי, הערה שהייתה די שולית אחרי בדיקה שלנו, לגבי עובד, שלכאורה קיבל החזר הוצאות רכב שלא כדין. אבל בבדיקה שנעשתה בעצם, לכאורה כאילו לא היה רכב בבעלותו. בבדיקה שנעשתה, הוא הצהיר על רכב של בת זוגתו, שזה נכון, תעיד על זה חנה.

<u>עו"ד חנה כהן:</u> זה היה נוהג שנים, כן.

<u>נעמי נעים:</u> והוא הביא מסמך תואם. מסמך של-

<u>אלי יריב:</u> מי זה היה?

(מדברים ביחד)

<u>דורית מוריה:</u> הוא עובד, זה לא משנה, הוא לא הצהיר.

<u>עו"ד חנה כהן:</u> והוא ראה בזה ליקוי, הרואה חשבון. בואו נגיד ככה, בביקורת לפעמים, לא של נעמי, אבל של רואה חשבון, לפעמים מוצאים אתה יודע צ'ופצ'יקים, הוא לא מוצא משהו, אז הוא חייב לכתוב משהו.

<u>שלומי לחיאני:</u> לא, לא, לא.

<u>רפי ברנז:</u> זה שטויות.

<u>עו"ד חנה כהן:</u> זה סתם, אבל זה לא משהו משמעותי.

<u>שלומי לחיאני:</u> זה גם לא, אני אגיד לכם משהו, רבותיי, אני אגיד לכם משהו יותר מזה, זה לא משהו מערכתי.

עו"ד חנה כהן: נכון.

שלומי לחיאני: אם היינו מגלים שבכל המחלקות יש איזו קונבינה או איזה משהו, אז היינו עושים עם זה משהו.

אילנה נגיר: אם זה חד פעמי או משהו, זה קורה. אנחנו בני אדם.

שלומי לחיאני: זה משהו נקודתי וזה לא שם. נעמי אם זה בסדר, אז אני יכול להמשיך.

נעמי נעים: כן אני רוצה גם לציין שהגזבר הוציא לפחות פעמיים הנחיות, חידד אותם. גם אם זה למחלקת שכר, וגם לקרן אור.

אילנה נגיר: זה בסדר, זה קורה.

דורית מוריה: אפשר לסגור את הישיבה?

שלומי לחיאני: איך, אני צריך להגיד לכם על 23', צריך לדבר על הדו"ח.

דורית מוריה: אהה, אוקיי.

צביקה ברוט: רגע.

נעמי נעים: זה 22'. אם זה הסתיים-

צביקה ברוט: 22'.

שלומי לחיאני: 22' הסתיים, בואו נעבור ל- 23'.

צביקה ברוט: לא, רגע, סליחה, זה משרד הפנים 22' ו- 23' יחד.

(מדברים ביחד)

שלומי לחיאני: לא, אז אני צריך לדבר על 23'.

צביקה ברוט: שנייה.

שלומי לחיאני: רבותיי, מה שאתם רוצים. אני עכשיו מדבר על 22', 23', 23', 22', מה שאתם רוצים.

דורית מוריה: של משרד הפנים?

שלומי לחיאני: משרד הפנים.

דורית מוריה: אוקיי.

צביקה ברוט: שנייה, נעמי רק לא סיימה.

דורית מוריה: עוד לא סיימתם.

צביקה ברוט: רק נעמי לא סיימה.

שלומי לחיאני: אין בעיה.

נעמי נעים: הייתה עוד הערה אחת לגבי נושא של ישיבות וועדת הביקורת שלא התקיימו במועד.

שלומי לחיאני: לא בקדנציה הזאת, בקדנציה הקודמת.

נעמי נעים: הסברנו, כן, הסברנו שהתחלף יושב ראש הוועדה ולאחר מכן היו בחירות, וחיכינו לבחירות שיבחרו חברי וועדה ויושב ראש.

שלומי לחיאני: כן.

נעמי נעים: וברגע שהסתיימו הבחירות, ואתם בחרתם את הוועדה, מיד כינסנו. אני מוכרחה לציין שהפגישות היו בצורה רצופה, והכל מקצועי, והשלמנו את זה.

שלומי לחיאני: כן, כן, הכל בסדר. אוקיי.

נעמי נעים: נותרו הביקורות של מבקר המדינה.

שלומי לחיאני: רגע, רק שנייה אחת, אני הייתי רוצה רגע התייחסות רגע של משרד הפנים, ואחרי זה נעבור לזה של ... רבותיי, יש פה כמה דברים קטנים, נשמח לשתף אתכם בזה. הדבר שהם העירו לנו זה שאין לנו אמנת שירות לשירותים שלנו. וברשות כמו שלנו של 170,000 איש, אני חושב שזה משהו מתבקש. זה לא דבר כזה גדול. אנחנו ענינו, העירייה ענתה מה שהיא ענתה. בעיניי, לא מקובל. חייבים לייצר

אמנת שירות, חייבים, כמו שחברת חשמל מתחייבת בתוך X זמן לתקן את הזה, אנחנו חייבים לדעת איפה אנחנו חיים. היום אנחנו חיים בעולם שכולם נותנים שירות. השירות הוא מדיד. יש הרבה אפשרויות ל- AI, יש אינסוף אפשרויות. אין לנו בעיה לייצר אמנת שירות, זה נראה לי משהו שאדוני ראש העיר, אתה צריך לעבוד על זה מהר מאוד. האם אמנת השירות מפורסמת באתר האינטרנט של הרשות? לא. אמנת הרשות אין לנו, אז היא לא מפורסמת בכלל, מן הסתם. האם קיימים טפסים מקוונים? רבותיי, אנחנו חיים בעידן דיגיטלי.

אנסטסיה סהר: יש טפסים מקוונים.

שלומי לחיאני: לא. האם קיימים טפסים מקוונים לשפות זרות? יש פה אנשים שהם דוברי רוסית, יש פה אנשים שהם דוברי אמהרית, אין לנו, אין לנו, אין לנו, כל מה שאני אומר לכם זה ביקורת של משרד הפנים.

אנסטסיה סהר: אבל מה שמקובל, זה דרך האינטרנט.

שלומי לחיאני: רק רגע, רק רגע, גבירתי, רק שנייה אחת, רק שנייה אחת. עוד דבר אחד נוסף, רבותיי, המרכזייה, אלי, זה אתה אחראי על זה אולי? המרכזייה לא מחוברת לעירייה של המוקד. הם ממליצים לנו מאוד לחבר את זה, שזה יהיה חלק מיחידת מחשוב אחת. לא ברור לי למה זה לא שייך לאותו מקום, זה משהו שיכול לעשות את החיים קלים ופשוטים. והדבר הזה, זה לעניין הזה. אוקיי.

יסמין ולקומיר פרייסמן: שלומי, זה 23'?

שלומי לחיאני: כן.

יסמין ולקומיר פרייסמן: אני חושבת שזה נעשה כבר מאז.

שלומי לחיאני: לא חושב. הנה, הם יגידו, נעמי פה, אם זה היה נעשה.

נעמי נעים: לא שמעתי את השאלה.

שלומי לחיאני: עכשיו, מבקרת העירייה, סיכום הדיונים של 2023. כמו שאמרה לכם נעמי,

עשינו 3 פגישות, ומה שאנחנו ממליצים זה את הדבר הבא. (מדברים יחד)

בעניין של השירות הווטרינרי.

צביקה ברוט: כן.

שלומי לחיאני: רבותיי, בשירות הווטרינרי אנחנו ממליצים כן להקים כלביה עירונית, וכן לשקול לייצר מציאות אחרת, שנוכל לבדוק. היום יש לך כלים אלקטרוניים, דיגיטליים, מאגרים, שאתה יכול לדעת של מי הקקי. עכשיו, אני אומר לכם בתור מי שעושה הליכות בעיר, אנחנו מוצפים פה בקקי של כלבים ברמות שחבל על הזמן. אני לא יכול להגיד לכם שאני זוכר איזהתקופה שלא היה פה אף פעם, כן? אבל היום יש יותר אפשרויות, עם הדיגיטציה ועם העניין הזה, לזהות, לעשות ולקנוס. וזה הדבר היחיד שהוא פותר את זה. אנחנו חושבים, במקביל גם, אין לנו שום בקרה על הגבייה של האגרות של הכלבים. אין לנו.

אנסטסיה סהר: למה, זה ידני?

שלומי לחיאני: זה ידני.

(מדברים יחד)

שלומי לחיאני: זה לא ידני? זה מה שכתבתם לנו פה.

נעמי נעים: לא, יש גבייה שהיא במזומן, אבל לא הייתה בקרה של הגזברות על הגבייה הזאת.

שלומי לחיאני: רבותיי, כל מה שהגזברות לא עושה בקרה וזה נשאר בידי המחלקות, אני אומר לכם מניסיון של הרבה שנים, זה לא אותו דבר. צריך שהגזברות יהיה לה פוקוס על העניין, אדוני הגזבר. צריך שהגזברות יהיה לה פוקוס על העניין. הגזברות יודעת להסתכל על מספרים, הגזברות מנהלת מספרים בכל מיני מחלקות, בחינוך, בזה, בזה. גם פה צריך את הגזברות, העין שלה על העניין הזה. דבר שני.

מרדכי ברשישת: גם לא הייתה אכיפה ...(מדברים יחד)

דוד פפיא: רגע, שנייה. זה לא תחת מחלקת הגבייה?

שלומי לחיאני: לא, זה עומד בפני, רק אצל הווטרינר, הוא גובה אותם. וזה עושה בעיה כי לא גובים ולא עושים שום דבר.

קטי פיאסצקי: אתה מכין כלב לחסן אותו...

שלומי לחיאני: כן, שנייה אחת. רבותיי, נקודה שנייה, חיובי חשמל. אני רוצה רבותיי שתדעו, שיש לנו פה עשרות מבנים שגונבים חשמל מהעירייה, ואנחנו משלמים את זה.

דורית מוריה: לא, לא.

שלומי לחיאני: אנחנו בחלק מתוכנית ההבראה עוד שיוסי חתם על זה, ב- 2017 או 2018 זה היה, אחד-

אלי יריב: רגע, למה אתם גונבים? זה אותם מוסדות שאתם נתתם להם להשתמש במתקנים.

שלומי לחיאני: אלי, עזוב, מה אתה כל הזמן, כל הזמן בהתנגדות.

אלי יריב: לא, שלומי, שלומי. תהיה הגון, תהיה הגון. אני איתך הגון.

(מדברים ביחד)

אירנה גנין: אבל אתה כבר 6-7 שנים, למה אתה לא מתקן?

אלי יריב: אתם נתתם מתקנים של עירייה וחיברתם אותם לחשמל, לא אנחנו.

שלומי לחיאני: אלי, אלי. אלי, תקשיב.

אירנה גנין: אבל 7 שנים אפשר לתקן בעיות שעשו. מי שעשה טעות, 7 שנים אפשר לתקן.

צביקה ברוט: לא, לא, לא, אני מסכים איתו.

אלי יריב: לא, לא אנחנו. אתם, אתם נתתם מתקנים של העירייה, את בית ספר תחכמוני, מתקנים נתתם. חיברתם את הכל לחשמל. מה, אנחנו עשינו את זה? אנחנו מתמודדים עם זה. אנחנו מתמודדים עם זה עכשיו.

שלומי לחיאני: מתמודדים.

(מדברים יחד)

אלי יריב: ברור שכן. כבר פירקנו, פירקנו הרבה.

שלומי לחיאני: רבותיי.

צביקה ברוט: אני רק אשלים, שלומי ברשותך. כיוון שאני הצלחתי לשמור על יותר, אבל אלי כבר העלה את זה אז אני רק אגיד, אני רק אגיד שהתחלנו לפני כמה שנים כבר, במהלך-

אלי יריב: עשינו מונים נפרדים.

שלומי לחיאני: רבותיי.

צביקה ברוט: בדיוק, לפני שנים. כשנכנסו ב- 2019, אני זוכר שבאה אלינו מנהלת תחכמוני דאז, ואמרה שביולי אוגוסט, היא מקבלת 54 אלף שקל חשמל יולי אוגוסט, שבית הספר לא פעיל, כי העמיסו עליו כל כך הרבה לאורך השנים. היום זה כבר לא קיים.

שלומי לחיאני: רבותיי.

אירנה גנין: 54 אלף שקל, 54 אלף שקל.

שלומי לחיאני: מצוין.

אלי יריב: בית ספר תחכמוני 900 אלף שקל בשנה חשמל, נשמע לך הגיוני? עם זה התמודדנו.

שלומי לחיאני: תגיד לי, אתה מדבר כאילו אני גר בתחכמוני.

אלי יריב: לא, כי אתם הייתם, אתם ניהלתם את זה.

שלומי לחיאני: אלי, אני לא פה כמעט 20 שנה. תירגע, הכל בסדר.

אלי יריב: לא, לא, לא. גם בכר זה היה אתה, אל תגיד, נו.

שלומי לחיאני: מה?

אילנה נגיר: זה לא לעניין.

צביקה ברוט: חברים, הלאה, הלאה, בואו נתקדם.

שלומי לחיאני: אלי יקירי, אתה רואה שאנחנו-

אלי יריב: די, נו באמת, שלומי.

אירנה גנין: כמו ילד בגן ילדים אתה, אלי. באמת.

צביקה ברוט: בואו נתקדם.

שלומי לחיאני: אלי, אנחנו כל כך מנסים לייצר אווירה נחמדה, אתה בא ואתה-

אלי יריב: לא, בסדר, אבל, אני מסכים איתך, אבל לבוא להגיד על מה שקורה בחשמל.

שלומי לחיאני: אבל מה אנחנו באים ואומרים? זה דו"ח הביקורת של משרד הפנים, זה מה שאנחנו אומרים.

אלי יריב: בסדר, אבל תראה מאיפה זה נוצר.

שלומי לחיאני: אבל אלי, תעצור רגע, וגם אם לפני 20 שנה מישהו חיבר בתחכמוני בית כנסת ועשה טעות. אז מה זה אומר שאתה חייב להמשיך לתת לו את החשמל הזה גם היום? אני שואל שאלה.

צביקה ברוט: לא, אבל רק נגיד, שניה, שניה.

אלי יריב: אנחנו פירקנו את החשמל, עשינו מונים נפרדים.

צביקה ברוט: שלומי, שניה.

שלומי לחיאני: אז אני מסביר לך, שלמרות מה שאתה אומר, למרות מה שאתה אומר, יש לך עשרות, שניה מר ברוט, עשרות מקומות שעדיין גונבים חשמל מהעירייה, וזה בכלל לא משנה אם עשו את זה בזמן של זה, של שגיא, של לחיאני, של ברוט, זה בכלל לא משנה.

צביקה ברוט: אז אני רק אגיד, שניה. אנחנו לא מכירים, רגע, אבל להגיד, גם דו"ח הביקורת לא מכיר היום עשרות מקומות.

שלומי לחיאני: רגע, שניה, אבל תן לי, אבל אני ברשות דיבור. לא, אבל רבותיי, אני ברשות דיבור, בבקשה, תנו לי לדבר, אין לי בעיה.

צביקה ברוט: לא, אבל צריך רגע, צריך להגיד.

אלי יריב: בבקשה, בבקשה.

שלומי לחיאני: אתם לא רוצים לשמוע אני יכול גם לא לדבר, הכל בסדר, אין לי שום בעיה, זה לא, אני כבר השנה הזאת בן 60, סבא, רגוע, נגמר האמציות, נגמר האמוציות.

אלי יריב: יאללה, מזל טוב.

שלומי לחיאני: אני אומר לכם, חד משמעית, חד משמעית, עשרות מקומות מחוברים לחשמל, עשרות מקומות אנחנו משלמים עליהם חשמל, ואני חושב שזה נכון לטפל בזה. יש דו"ח שעובדים עליו, אני לא יודע, הוא יצא כבר דורית, הוא מוכן כבר?

דורית מוריה: אני עשיתי סקר מוני חשמל ומים-

שלומי לחיאני: עשית, הוא מוכן?

דורית מוריה: עשיתי, הוא לקראת סיום.

שלומי לחיאני: יופי. יופי.

דורית מוריה: חסר לנו עוד כמה וכמה נכסים, אני אציג אותו להנהלת העיר.

שלומי לחיאני: הדו"ח הזה, הדו"ח הזה הוא דו"ח ממצה. מה שאני מבקש, מציע לשולחן הזה, ברגע שיגיע זה, כל מי שצורך חשמל, והוא חשמל שאנשים, תושבים של בת ים צריכים לשלם, צריך להפסיק עם זה. וזה לא משנה אם הטעות הזאת נעשתה ב- 2000 או 2020 או 2025 או 2015, זה בכלל לא משנה.

קטי פיאסצקי: יש לי שאלה טכנית.

שלומי לחיאני: כן, בבקשה. כן, כן.

קטי פיאסצקי: האם אתה מדבר על מקומות שהתחברו למונים, למוני חשמל של העירייה, או שאתה מדבר על כאלה שאנחנו פשוט משלמים להם את החשמל כי אנחנו-

שלומי לחיאני: לא. אני מדבר, גברתי, יש לך מונה חשמל לבית ספר שממולך.

קטי פיאסצקי: לא, אל תקרא לי גברתי, אתה מוריד לי.

שלומי לחיאני: את יודעת שאני אוהב לקרוא לך ככה.

קטי פיאסצקי: ואתה יודע שאני שונאת את זה.

צביקה ברוט: את נראית כל כך צעירה שהוא אומר גברתי, כדי-

קטי פיאסצקי: אתה, אני לא רוצה להגיד מה אמרת לי שם מקודם, בסדר? שזה לא יהיה בפרוטוקול.

צביקה ברוט: אני אמרתי לך?

קטי פיאסצקי: לא, לא אמרת לי, אדוני, זה מעולה.

שלומי לחיאני: טוב. רבותיי, אני אתן לך דוגמה. בבית ספר ממולך, יש בית כנסת בחצר. הבית כנסת הזה הוא לא קשור כבר לבית ספר.

דורית מוריה: מה זה בית כנסת ממולה?

שלומי לחיאני: לא משנה, סתם דוגמה, אני נותן לה, זה לא עכשיו משהו ספציפי אני אומר.

דורית מוריה: אהה, סבבה.

אלי יריב: הוא בנה לה בית כנסת, והוא אומר לה, זה מולך.

קטי פיאסצקי: זה קרה לי כמה פעמים, דרך אגב.

שלומי לחיאני: אני ברשותכם אעבור לסעיף הבא. אני מנסה-

(מדברים ביחד)

קטי פיאסצקי: לא, רגע, שלומי, יש לי שאלה טכנית.

רפי ברנז: רגע, רגע, רגע.

שלומי לחיאני: לא, אבל אני לא רוצה.

(מדברים ביחד)

קטי פיאסצקי: האם אתה מדבר על מוני חשמל של העירייה-

צביקה ברוט: חברים, רגע.

קטי פיאסצקי: מונה החשמל של העיריה שמתחבר לשעוני-

שלומי לחיאני: רבותיי, אני רוצה לדבר על, עזבו, שניה, שניה, עזבו בית כנסת, בסדר? עזבו בית כנסת, בסדר? יש מקומות ציבוריים שאנשים פרטיים מתחברים אליהם ולוקחים חשמל. לסוכה של אבטיחים, סתם המצאתי הרגע, לחנות אופניים, יש מקומות כאלה. דורית עושה סקר. במסגרת הסקר הזה אני מבקש שכל האנשים האלה שמחוברים ויונקים מהעירייה את הכסף דרך החשמל, להפסיק את זה. זה הכל.

קטי פיאסצקי: אז אני רוצה להוסיף, אם אפשר להוסיף לסקר-

צביקה ברוט: אני רק אומר, לא נמצא אף אחד פרטי.

דורית מוריה: פרטיים לא.

קטי פיאסצקי: אם אפשר להוסיף, להוסיף בבקשה לסקר, אם יש מונים, מוני חשמל, שהעירייה, שרשומים על שם העירייה, והעירייה משלמת עליהם, שהם לא מקומות ציבוריים.

שלומי לחיאני: היא כבר מסיימת אותו.

צביקה ברוט: בסדר, הדו"ח יהיה מלא מפורט ויוצג לכולם.

דורית מוריה: מה, על בית של מישהו באופן פרטי? לא מצאנו כזה דבר בסקר.

צביקה ברוט: עכשיו, שלומי, בבקשה להמשיך.

(מדברים ביחד)

קטי פיאסצקי: אני לא אמרתי בית פרטי. אמרתי, רשימת כל מי-

רפי ברנז: רגע, רגע, סליחה, אני רוצה להגיד את ההערה שלי.

שלומי לחיאני: אוקיי.

רפי ברנז: אני רוצה להגיד את ההערה שלי, מה זה.

צביקה ברוט: הוא באמצע, תן לו רק לסיים. אתה מדבר מיד אחריו, הוא פשוט לא סיים.

אלי יריב: לא הבנתי מה קרה עכשיו.

צביקה ברוט: לא, הוא רצה להעיר משהו, אבל אמרתי לו שלא סיימת.

שלומי לחיאני: ראש העיר, רפאל תעיר, מה הבעיה.

צביקה ברוט: הנה, רפי בבקשה.

רפי ברנז: אני אומר אחרי הכול, להגיד, הנושא של בית כנסת גונב חשמל, לא גונב חשמל-

שלומי לחיאני: אוי נו, אל תלך לשם, רפאל.

רפי ברנז: זה, מה זה אל תיקח לשם, רק לזה אני הולך. חד משמעית.

שלומי לחיאני: אבל זה רק הדוגמה שנתתי לה, זה לא, לא בית כנסת, כלביה, כלביה.

רפי ברנז: אנחנו, אנחנו צריכים, צריכים להבין דבר אחד, חד משמעית. בתי כנסת נותנים שירות לכל הציבור. לכל הציבור.

(מדברים ביחד)

אירנה גנין: מה פתאום, כלביה לא דומה לזה.

קטי פיאסצקי: אל תגיד לכל הציבור. לא נותנים שירות לכל הציבור.

שלומי לחיאני: אוי, צביקה, איפה הכנסת אותנו עכשיו?

אירנה גנין: מה פתאום כל הציבור.

צביקה ברוט: ההערה נרשמה, יו"ר הוועדה ממשיך, לא להפריע לו.

שלומי לחיאני: אוקיי רבותיי, הוצאות המים, הוצאות, רבותיי, עירייה קטנה כמו שלנו, יש לה הוצאות מים, הוצאות מים בסדר גודל של 6 מיליון שקל בשנה. אין לזה אח ורע. זה מספרים מדומיינים, זה מספרים שאנחנו רואים גם שבשנים האחרונות חל גידול, אפילו שבפועל אין לנו שום גידול בפיזיקה שלנו. אנחנו אישרנו 8,000 דונם.

צביקה ברוט: דרך אגב, סליחה, שלומי, אבל יש לזה אח ורע, בדקת ראשון, חולון, ערים אחרות, אנחנו עירייה גדולה, אתה אמרת עירייה קטנה, אנחנו בין 15 הערים הגדולות בישראל.

שלומי לחיאני: די צביקה, נו ברצינות.

צביקה ברוט: מה? מה?

שלומי לחיאני: אתה 8,000 דונם. נו, ראשון היא 100,000 דונם. היא פי 12.

צביקה ברוט: אתה אמרת לראשון 300 גינות חדשות.

אלי יריב: 400, 400.

צביקה ברוט: מי יממן עכשיו, 400, סליחה.

שלומי לחיאני: 400, 500.

אלי יריב: 400.

שלומי לחיאני: אני מבין שאתם רוצים לעשות צחוק, אבל אל תגררו אותי לשם. אז אל תגררו אותי לשם.

צביקה ברוט: לא, לא צחוק, זה אמיתי.

שלומי לחיאני: תשמעו, רבותיי, ההתחשבנות של הרשות, וזה משהו שעולה לנו מפה מול תאגיד המים, היא התחשבנות ארוכה והיא מאוד מאוד מורכבת. יש אינספור בעיות עם מדי מים תקולים. יש אינסוף בעיות, וקיימים המון נכסים שהעירייה משלמת שהיא לא משתמשת במים. גם פה צריך לעשות סקר

נכסים, ומה ששייך לנו אנחנו נשלם, ומה שלא שייך לנו אנחנו לא נשלם. ודבר שני, חייב לעשות בדיקה מעמיקה, להבין למה כל כך הרבה מים צורכים, הרי זה לא שהפרחים פתאום צריכים יותר מים מאשר היה שנה קודם, וזה לא שגדלנו בפיזיקה של המקום שלנו.

צביקה ברוט: קודם כל, דרך אגב מים עלו מאוד.

שלומי לחיאני: צביקה, אבל תן לי להגיד, אח שלי, תן לי להגיד. תגיד כל מה שאתה רוצה, מה אתה רוצה?

צביקה ברוט: בבקשה, בבקשה.

שלומי לחיאני: אנחנו ממליצים ומבקשים שיהיה נכון לעשות סקר, בדיקה מעמיקה על העניין הזה, שתרד לשורש העניין. למה קפץ לנו העניין הזה של המים? זה, זה לטובת העניין הזה של הזה. עכשיו, יש לנו את הדו"ח של-

דורית מוריה: רגע, צריכים לסגור ישיבה.

שלומי לחיאני: לא, זה שייך לזה, נעמי, לא? של מבקר המדינה. או שזה לא שייך לזה?

צביקה ברוט: זה לישיבה, ישיבה שלישית.

דורית מוריה: לא, זה לא אותה, זה ישיבה נפרדת.

צביקה ברוט: אז אנחנו סוגרים את הישיבה ותודה לכולם. אנחנו פותחים את הישיבה השלישית.

אלי יריב: רגע, רגע, אפשר רגע מילה? אפשר?

צביקה ברוט: כן.

אלי יריב: אני רוצה, אני רוצה-

צביקה ברוט: אתה רוצה את זה לפרוטוקול?

אלי יריב: כן, כן, לפרוטוקול.

צביקה ברוט: רגע, שניה. הישיבה פתוחה.

דורית מוריה: רגע, ישיבה 33.

אלי יריב: אני זוכר, אני זוכר שבתקופה שלך עשיתם את השירות, את אמנת שירות, איזו 9000. איזו 9000 עשיתם אמנת שירות, ויש פה אמנת שירות של עיריית בת ים. אתה דיברת, שאין אמנת שירות.

שלומי לחיאני: נכון לכרגע, זה מה שכתוב פה בדו"ח של משרד הפנים.

אלי יריב: יש אמנת שירות, היא קיימת, היא קיימת, היא קיימת.

שלומי לחיאני: אז תגיד לנעמי. נעמי, אלי יריב טוען שיש אמנת שירות.

נעמי נעים: ההערה של המבקר מטעם משרד הפנים הייתה שהיא לא פורסמה.

אלי יריב: היא לא פורסמה, אבל היא קיימת, היא קיימת.

שלומי לחיאני: זה מה שאמרנו.

אלי יריב: היא לא פורסמה באתר האינטרנט.

שלומי לחיאני: אז תפרסמו אותה, זה הכל.

אלי יריב: באתר האינטרנט הישן היא כן פורסמה.

צביקה ברוט: לא, אבל אמרת שהיא לא מפורסמת כי היא לא קיימת. אמרתי, אני לא מעיר לך, אבל היא קיימת.

שלומי לחיאני: רבותיי, אני אומר לכם עוד הפעם, אם אתה צביקה לא יודע, אז כנראה שהיא לא קיימת.

אלי יריב: אז אני אגיד לך מה התגובה. (מדברים ביחד) היא קיימת.

שלומי לחיאני: עכשיו אתה יודע שהיא קיימת.

צביקה ברוט: לא, אני אמרתי, אמרתי לך, אני חושב, ולא ראיתי, גם כלביה יש, אנחנו בונים כלביה ואתה אומר אין.

אלי יריב: עכשיו, אני רוצה להגיד-

שלומי לחיאני: בונים כלביה?

דורית מוריה: בטח.

עו"ד חנה כהן: בונים כלביה.

צביקה ברוט: כן, אתה הצבעת בעד התב"ר לפני-

שלומי לחיאני: איפה, יש כלביה פיזית מתפקדת?

דורית מוריה: כן, כן. קודם כל, רגע, שניה.

(מדברים ביחד)

אפרים מזרחי: לא.

צביקה ברוט: הם כבר הצביעו בעד התב"ר מזמן.

שלומי לחיאני: יש הבדל עצום בין להצביע לבין לדבר לבין מעשה.

אלי יריב: הייתה כלביה באזור התעשייה.

צביקה ברוט: מתי היא נסגרה?

עו"ד חנה כהן: מזמן.

שלומי לחיאני: רבותיי, אני, עוד פעם, נעמי, את רוצה להגיד, כי אני כבר צריך ללכת.

אלי יריב: אני, אני רוצה להגיד משהו לגבי החשמל, שלומי. אני אתן לך דוגמה אישית, דוגמה אישית.

צביקה ברוט: רגע, הבטחתי, רגע, הבטחתי-

אלי יריב: אני עשיתי הליכה בטיילת, כשנכנסנו לתפקיד באחת ההליכות שלי, פתאום אני רואה שמעמודי החשמל, מעמודי החשמל שמול חופי תאיו, כבלים חשמליים נכנסים לתוך המסעדה.

שלומי לחיאני: לאן?

אלי יריב: מהעמודים לתוך המסעדה.

שלומי לחיאני: אוקיי.

אלי יריב: פניתי למי שפניתי, הלכו לשמה ופירקו את החשמל.

שלומי לחיאני: מצוין.

(מדברים ביחד)

אלי יריב: לקחו לנו חשמל, לא מבתי כנסת, ממסעדה, ממסעדה שהעירייה השכירה אותה.

שלומי לחיאני: צביקה אמר שאין מקומות.

צביקה ברוט: זה היה לפני 5 שנים. זה היה הרבה-

אלי יריב: זה היה לפני 6 שנים. ופירקנו את זה. כל מקום-

אפרים מזרחי: רק רגע אלי, אני אזכיר לך, אני אזכיר לך, מי שפירק זה אני, ואנחנו הגשנו תלונה במשטרה על גניבה.

אלי יריב: הנה, אתה רואה, הנה, הנה.

אפרים מזרחי: אנחנו לא ראינו, הוא ראה את זה, ואנחנו הגשנו תלונה על גניבה.

אלי יריב: הנה, הנה, אתה רואה, אז אנחנו מטפלים איפה שיודעים, זה הכל.

צביקה ברוט: חברים, תודה, הישיבה נעולה.

ראש העיר
צביקה ברוט

מרכזת ישיבות המועצה
דורית מוריה